

РЕШЕНИЕ

№ 12661

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3317** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Образувано е по искова молба на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Красно село, [улица], [жилищен адрес] ат. 1, представлявано от управителя Д. М., чрез адв. С. И. срещу Национална агенция за приходите. Ищецът претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди, състоящи се в направени от него разноски за адвокатско възнаграждение по обжалване по административен ред на РА № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г., издаден от органи по приходите, отменен с Решение № 1487/28.09.2020 г. на директора на дирекция “ОДОП“ С., в общ размер на 195 989,58 лева, от които:

- 7 493,32 лв. - заплатено адв. възнаграждение за обжалване на РА по административен ред, ведно с лихва за забава върху главницата в размер на 3 941,21 лв., считано от 28.09.2020 г. до датата на подаване на ИМ ;

- 120 943, 46 лв. заплатено възнаграждение за успех за постигнатата отмяна на РА, ведно с лихва за забава върху тази главница, в размер на 63 611,59 лв., считано от 28.09.2020 г. до датата на подаване на ИМ.

Ищецът претендира и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху посочените главници, считано от датата на подаване на ИМ до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът претендира заплащане на разноски в производството. Представя писмени доказателства по опис.

Ответникът – Национална агенция за приходите, е получил препис от исковата молба на ищеца и

в законоустановения срок чрез процесуален представител юрк. М. П. е депозирал писмен отговор, в който счита предявените иски за неоснователни и недоказани по размер. Прави възражение за прекомерност на размера на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение, претендирано от ищеца като обезщетение за претърпени имуществени вреди по делото, както и на договореното възнаграждение за успех, още повече, че последното е изчислено и върху лихвите за забава. Позовава се на решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22. Претендира на основание чл.10,ал.4 от ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение. Изтъква, че са погасени по давност претендираните лихви за забава върху всяка главница. Въвежда възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение по настоящото дело. Представя писмени доказателства-справка от програмните продукти на НАП.

СГП се представлява от прокурор Д., който изразява становище за основателност на исковите претенции.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че спрямо „Джей Кей Фарма“ ООД е била извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди м.06.2017 г. и м.07.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р – 22221717005089 – 092 – 001/30.04.2020 г.

Въз основа на ревизионния доклад е издаден Ревизионен акт № Р – 22221717005089-091-001/03.06.2020 г. С ревизионния акт са установени задължения на „Джей Кей Фарма“ ООД по ЗДДС от отказано право на възстановяване в размер на 298 166.11 лева за данъчни периоди м.06.2017 г. и м.07.2017 г. , който е отменен с решение № 1487/28.09.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

„Джей Кей Фарма“ ООД е сключило договор с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018 г. „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита.

В чл. 1, т. 1.3. от Договора страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени шест висящи ревизионни производства.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още две ревизионни производства, в допълнение на тези по Анекс № 1, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения.

На 24.07.2020 г. е сключен Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, като страните са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, са уточнили действието на сключения Договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения. При тези условия, позовавайки се на чл. 1, т.1.3., изр. 2 от Договора от 01.02.2018 г., чл. 1, буква Б) от Анекс № 2 и буква В) от Анекс № 3 осъществяват защитата по ревизия с УИН № Р-22221717005089 включва: (1) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция

„Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – С. по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред Административен съд — С.-град по чл. 1, т. 1.2.5 от Договор от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.3. от Анекс № 3; и (3) обжалване на решението на Административен съд — С.-град, процесуално представителство и защита пред Върховен административен съд по чл. 1, т. 1.2.6 от Договор от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.4. от Анекс № 3.

Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по Договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018 г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства. В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 4 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018 г., като по отношение на производството, възложено със ЗВР № 22221717005089-020-001/03.08.2017 г. за данъчни периоди м.06.2017 г. и м. 07.2017 г., при цялостно или частично уважаване на жалба/възражение срещу конкретен обжалван акт (ревизионен доклад/ревизионен акт/ АПВ) клиентът ще заплати на адвоката възнаграждение за успех в размер на 30 % съобразно отменената част на акта или намаленото установяване, която клауза се прилага и в случай, че актът бъде отменен от Директор ОДОП и бъдат дадени указания за възлагане на производство по чл.129 от ДОПК, в което бъдат установени суми (главница и лихви за просрочие) за възстановяване в полза на Клиента.

В чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от Дружеството на 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за предоставените

услуги по всички останали ревизионни производства, освен това с УИН № Р-22221717005089, което е обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със Защитата по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него.

В изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него и в законово определения 14-дневен срок, Адвокатското дружество е изготвило и подало до Дирекция „ОДОП“ жалба по административен ред срещу РА с вх. №. 53-03- 1767/22.06.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С.. На 18.06.2020 г. „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол за приемането без забележки от „Джей Кей Фарма“ ООД, на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение за това действие е определен на 7 493.32 лв. без ДДС.

Не е спорно по делото, че Директор ОДОП е отменил РА с Решение № 1487 от 28.09.2020 г. и е указал в 7-дневен срок да бъде възложена проверка по реда на чл.129, ал.2, т.2 ДОПК и издаден АПВ. С РА на дружеството е отказано право на приспадане на ДК общо в размер на 298 166.11 лв. На 15.10.2020 г. е издаден АПВ № П-22220220164311-004-001, поправен с решение № 22220220172432-134-001/15.10.2020 г., с който на „Джей Кей Фарма“ ООД е възстановена сума в общ размер на 428 122.59 лева.

След постановяване на решението, „Джей Кей Фарма“ ООД е заплатило на 27.10.2020 г. на Адвокатското дружество остатъка от определеното чл. 4 от Анекс № 3 от 24.07.2020 г. 30 – процентно възнаграждение съобразно отменената част от РА или намаленото установяване в размер на 128 436.77 лв., след приспадане на сумата от 7 493.32 лв., а именно сумата от 120 943.46 лв., за което Адвокатското дружество е издало фактура № 6677/23.10.2020 г.

По време на проведеното по делото открито заседание адвокат И. представя допълнителни писмени документи, които са приети като доказателство по делото.

От аналитичната справка Главна книга за движение по сметка 401 „Доставчици“ на „Джей Кей Фарма“ ООД за периода м. 02.2018 г. се установява осчетоводяването на платените по фактура № 5029/09.02.2018 г. суми.

От аналитичната справка Главна книга за движение по сметка 401 „Доставчици“ на „Джей Кей Фарма“ ООД за периода м. 10.2020 г. се установява осчетоводяването на платените по фактура № 6677/23.10.2020 г. суми.

Паричните средства по двете фактури са постъпили реално по сметката на Адвокатско дружество „Г., Т. и съдружници“, съответно на 09.02.2018 г. и на 27.10.2020 г.

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими като предявени от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Национална агенция за приходите.

Разгледани по същество, исковите са частично основателни.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към протоправното деяние. Характерно е за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините „актове“, „действия“ и „бездействия“, за които легално определение няма в цитираните закони, но под „акт“ не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове. Издаването на подобни актове е регламентирано в съответните закони. Касае се за всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреждания може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразна със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки ще бъде абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на издаден административен акт или действие на длъжностно лице или орган на ответника; 2.

незаконосъобразност на акта или действието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилите вредоносен резултат.

При проведеното оспорване на Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. по реда на чл. 152 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменил същия, т.е. оспорването е било успешно.

Страните не спорят, че между „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ е сключен договор за правна защита и съдействие от 01.02.2018 г.

В приложение № 1 към анекс № 3 от договора са изброени девет броя ревизионни актове, издадени на „Джей Кей Фарма“ ООД, за които страните са договорили конкретно възнаграждение за процесуално представителство. Във връзка с оспорването на Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. на основание чл.3, т.3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. е договорено възнаграждение в размер на 7 493.32 лв. за изготвяне на жалба по административен ред, което впоследствие съгласно чл.5, изр.2 от Анекс № 3, е приспаднало от определеното по чл. 4 от Анекс № 3 възнаграждение за успех, възлизащо на 128 436.78 лв.

В разглеждания казус се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по административен ред. Производството по оспорване на РА в конкретния случай се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по съдебен ред. Съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно-ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“. В глава осемнадесета на ДОПК „Обжалване на ревизионния акт по административен ред“, в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста „Оспорване на административните актове по административен ред“ този въпрос не е засегнат.

Процесуалния ред за търсене направените разноски в административното производство остава да бъде под формата на претендирана вреда по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

Спорен е въпросът, дали уговореното и платено възнаграждение за оспорване на РА по административен ред представлява вреда от отменен, като незаконосъобразен административен акт.

Видно от Анекс № 3 към договора от 01.02.2018 г., страните са се договорили, че „Джей Кей Фарма“ ООД дължи на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ възнаграждение за обжалване на неблагоприятни за дружеството актове, във връзка с конкретно възложени със Заповеди за възлагане на ревизии ревизионни производства. Възнаграждението включва, съгласно т. 2.2 от Анекса обжалване и процесуално представителство на ревизираното лице пред Директора на Дирекция „ОДОП“. Размерът на възнаграждението ще бъде определен в констативен протокол, подписан между клиента и адвоката при предаването и приемането на услугата. В т. 6 от анекса страните са договорили, че авансовото плащане по т. 3.2. от договора от 01.02.2018 г. в размер на 75 000 лв. без ДДС е усвоено напълно, съгласно приложение № 1 от анекса.

Настоящият съдебен състав намира за константна установената съдебна практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото и в това производство разноси не се присъждат и при отмяна на РА от ответника, именно платеното адвокатско възнаграждение се търси и присъжда като вреда - пряка и непосредствена от отменения РА.

Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. е отменен изцяло след оспорването му по административен ред с решение № 1487 от 28.09.2020 г. на Директор ОДОП, указано е в 7-дневен срок да бъде възложена проверка по реда на чл.129, ал.2, т.2 ДОПК и издаден АПВ. На 15.10.2020 г. е издаден АПВ № П-22220220164311-004-001, поправен с решение № 22220220172432-134-001/15.10.2020 г., с който на „Джей Кей Фарма“ ООД е възстановена сума в общ размер на 428 122.59 лева. По този начин е постигнат и целения от ревизираното лице ефект. Следователно е установен безспорно фактическия състав за присъждането на заплатено адвокатско възнаграждение по договор от 01.02.2018 г. и анекс № 3 към него, за оспорването по административен ред на Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г.

Съдът не споделя релевираните от ответника доводи, че адвокатската защита при оспорването на РА по административен ред не е задължителна и че зависи от волята на страната. Ако адвокатската защита наистина не е задължителна, оспорването на РА по административен ред – е задължително. Преценката дали направения разход за адвокатски хонорар е вреда – пряка и непосредствена от отменения РА – се прави без оглед на това дали страната трябва или не - да се защитава от адвокат, дали ответникът е длъжен служебно да направи при жалба преценка в цялост за законосъобразност на акта и т. н. Релевантно е обстоятелството, че ако РА не беше издаден, съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги, поради което вредата е пряка и непосредствена. В тази връзка следва да се вземе предвид съдебната практика, която е последователна. (Решение № 8198 от 04.07.2016 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020 г.; Решение № 14133 от 22.10.2019 г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело № 1563/2019 г. и т.н.).

Изложеното налага извода, че в случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че платената по фактура 6677/23.10.2020 г. от „Джей Кей Фарма“ ООД на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, представлява пряка вреда, предизвикана от издаден от органите по приходите незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г.

Установява се и причинно-следствена връзка между причинената вреда и издадените незаконосъобразни административни актове, от които тя е настъпила, т.е. налице е и четвъртата предпоставка за ангажирането на отговорността на държавата по реда на чл. 1 от ЗОДОВ.

В случая, в чл. 4 от Анекс № 3 по отношение на производството, възложено със ЗВР № 22221717005089-020-001/03.08.2017 г. за данъчни периоди м.06.2017 г. и м. 07.2017 г. страните са постигнали съгласие, че при цялостно или частично уважаване на жалба/възражение срещу конкретен обжалван акт (ревизионен доклад/ревизионен акт/ АПВ) клиентът ще заплати на адвоката възнаграждение за успех в размер на 30 % съобразно отменената част на акта или намаленото установяване, която клауза се прилага и в случай, че актът бъде отменен от Директор ОДОП и бъдат дадени указания за възлагане на производство по чл.129 от ДОПК, в което бъдат установени суми (главница и лихви за просрочие) за възстановяване в полза на Клиента. В резултат на правните действия на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. е отменен изцяло след оспорването му по административен ред с решение № 1487 от 28.09.2020 г. на Директор ОДОП, указано е в 7-дневен срок да бъде възложена проверка по реда на чл.129, ал.2, т.2 ДОПК и издаден АПВ и на

15.10.2020 г. е издаден АПВ № П-22220220164311-004-001, поправен с решение № 22220220172432-134-001/15.10.2020 г., с който на „Джей Кей Фарма“ ООД е възстановена сума в общ размер на 428 122.59 лева.

От друга страна съдът намира, че уговореният размер, следва да е обоснован и справедлив, което означава, че е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства която и да е от страните в производството. Чл. 36, ал. 2 от ЗА сочи, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да е обоснован и справедлив, както и че не може да е по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. размер за съответния вид работа. Предвид изложеното по-горе, в тази връзка следва да се съобрази и решение от 28.07.2016 г. по дело С-57 на Съда на ЕС, където е прието, че правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноси, като се съобразят предмета на спора, неговата цена, труда и разноските, които трябва да понесе загубилата страна, следва да бъдат пропорционални.

Съгласно чл. 8, ал.1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, минималното адвокатско възнаграждение за оспорване на административен акт е 21 774.90 лв., при интерес от 428 122.59 лв. В случая на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, за оспорването на РА пред АССГ и ВАС е заплатена сума в общ размер на 128 436.78 лв.

Съобразно изложените в тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2/2016 г. на ВАС, I и II колегии, делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искови производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. И. на обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „обоснован и справедлив“, т.е да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В разглеждания казус, целеният резултат – отмяната на Ревизионен акт № Р-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. е постигнат чрез оспорването му по административен ред. Извършените от адвокатското дружество действия по процесуална защита пред ДОДОП С. се състоят в написването на жалба по административен ред, т.е. в изготвянето на един документ по казус със значителна правна и фактическа сложност. Изготвянето на жалба по административен ред е удостоверено и прието от ищеца като възложител с констативен протокол от 18.06.2020 г. Същевременно, при отмяна на РА по административен ред не е налице интерес от обжалване на този благоприятен акт, който влиза в сила незабавно. С други думи, при отмяна на РА по административен ред няма никаква „временна“, „висяща“ или „окончателна“ отмяна, тя е една и съща и се състои в обективния резултат на отмяната.

Без да се намесва неоправдано в свободата на договаряне на страните, но при спазване на стандарта за „справедливост и съразмерност“ на адвокатското възнаграждение, дължимо под формата на имуществена обезвреда, без да се накърняват или облагодетелстват интересите на която и да е от страните в производството, съдът приема, че размер на адвокатско възнаграждение

от 22 000 лева за изготвяне на жалба по административен ред срещу РА № № P-22221717005089-091-001/03.06.2020 г., съответства на този стандарт. Този размер е близък до минималния по Наредба № 1/2004 г., съответства на сторените от адвокатското дружество процесуални действия по защита интересите на ищцовото дружество пред ДОДОП С. и се явява справедлива и съразмерна обезвреда от засягащия го и отменен като незаконосъобразен РА, още повече че, за т.нар. „успех“ адвокатското дружество не е осъществило никакви други допълнителни процесуални действия, поради което е справедливо и съразмерно присъждане на възнаграждение в размер, близък до минималния (21 774.90 лв.), чрез неговото закръгляне – 22 000 лева (с равностойност 11 248.42 евро).

Във връзка с изложеното, възнаграждение за успех, което е почти шест пъти по-високо от минимално предвиденото не би могло да се приеме, като обосновано и справедливо.

Отмяната на РА № № P-22221717005089-091-001/03.06.2020 г. е постигната с решение № 1487 от 28.09.2020 г., от чиято дата тече погасителната давност по чл.110 от ЗЗД. Към датата на предявяване на иска на 28.03.2025 г., същата не е изтекла. Основателно е обаче възражението на ответника за изтекла давност по чл.111, б. „в“ от ЗЗД, според който вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания се погасяват с изтичане на тригодишна давност. При предявяване на иска на 28.03.2025 г., погасена по давност е претенцията на ищеца за лихви за срок от 3 години преди тази дата – преди 28.03.2022 г. Ето защо, главницата в размер на 22 000 лв. следва да се присъди с лихва върху тази сума в размер на 8 234.48 лв., изчислена с помощта на приложение за изчисляване на лихви – calculator.bg. считано от 28.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, а не както се претендира от ищеца, считано от 28.09.2020 г. Върху главницата се дължи и законната лихва от датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на спора разноски се дължат и на двете страни съобразно уважената и отхвърлената част от исковете.

При предявени иски за 195 989.58 лв., същите са уважени за 23 234.48 лв. За уважената част от исковете на ищеца се дължат разноски в размер на 3068.76 лв. съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

На ответника, на основание чл.10, ал. 4 от ЗОДОВ, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С., да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Красно село, [улица], [жилищен адрес] ат. 1, представлявано от управителя Д. М., сума в размер на 11 248.42 евро, обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили от незаконосъобразен Ревизионен акт № Р – 22221717005089 – 091 – 001/03.06. 2020 г., представляваща платено адвокатско възнаграждение за оспорването на РА по реда на чл. 152 от ДОПК, ведно с мораторна лихва върху тази сума за периода от 28.03.2022 г. до датата на подаване на ИМ - 28. 03. 2025 г. в размер на 4 210.11 евро и законната лихва от 28. 03. 2025 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете в останалата част за разликата до пълния предявен размер.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, сума в размер на 1569.03 евро, представляваща платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за приходите на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането

на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, сума в размер на 153.39 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: